EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 24.5.2018
COM(2018) 355 final

2018/0180 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení (EU) 2016/1011, pokud jde o referenční hodnoty pro nízkouhlíkové investice a investice s pozitivním uhlíkovým dopadem

(Text s významem pro EHP)

{SEC(2018) 257 final} - {SWD(2018) 264 final} - {SWD(2018) 265 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Tento návrh je součástí širší iniciativy Komise týkající se udržitelného rozvoje. Stanoví základ pro rámec EU, který do samého centra finančního systému staví otázky z oblasti environmentální, sociální a správní (ESG), a to za účelem podpory transformace evropského hospodářství na ekologičtější, odolnější a oběhový systém. Faktory ESG by měly být v procesu rozhodování o investicích posuzovány tak, aby se investice při zohlednění emisí plynů, vyčerpání zdrojů nebo pracovních podmínek staly udržitelnějšími. Tento návrh a legislativní akty navržené společně s ním mají za cíl konzistentní začlenění otázek ESG do investičního a poradenského procesu napříč odvětvími. To by mělo zajistit, že všichni účastníci finančních trhů (správcovské společnosti SKIPCP, správci alternativních investičních fondů, pojišťovny, instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění, správci evropského fondu rizikového kapitálu a evropského fondu sociálního podnikání), distributoři pojištění a investiční poradci, kteří obdrží od svých klientů nebo beneficientů pověření k přijímání rozhodnutí o investicích v jejich zastoupení, začlení otázky ESG do svých interních procesů a informují o tom své klienty. Dále s cílem napomáhat investorům s porovnáním uhlíkových stop u investic zavádějí návrhy nové kategorie referenčních hodnot pro nízkouhlíkové investice a investice s pozitivním uhlíkovým dopadem. Tyto návrhy, které se vzájemně posilují, by měly usnadnit investice do udržitelných projektů a aktiv v celé EU.

Balíček Komise vychází z celosvětového úsilí na cestě k udržitelnějšímu hospodářství. Vlády po celém světě zvolily pro naši planetu a naši ekonomiku udržitelnější cestu přijetím **Pařížské dohody o změně klimatu z roku 2016** a **Agendy Organizace spojených národů (OSN) pro udržitelný rozvoj 2030.**

EU se zavázala k rozvoji, který splňuje potřeby současnosti, aniž by ohrozil schopnost budoucích generací uspokojovat své vlastní potřeby. Udržitelnost má pro evropský projekt již dlouhou dobu ústřední význam. Smlouvy o EU uznávají sociální a environmentální dimenze rozvoje, které je třeba řešit společně.

Sdělení Komise o dalších krocích k udržitelné evropské budoucnosti z roku 2016 propojuje cíle udržitelného rozvoje (SDG)[1] Agendy OSN pro udržitelný rozvoj 2030 s evropským politickým rámcem za účelem zajištění toho, aby činnosti a politické iniciativy EU v rámci EU a po celém světě od počátku zohledňovaly cíle udržitelného rozvoje. EU je rovněž plně odhodlána dosáhnout cílů EU v oblasti změny klimatu a energetiky pro rok 2030 a začlenit udržitelný rozvoj do politik EU, jak to bylo oznámeno Jean-Claudem Junckerem v dokumentu **Politické pokyny pro Evropskou komisi**[2] z roku 2014. Z toho důvodu mnoho politických priorit Evropské komise na období 2014–2020 spočívá v plnění cílů EU v oblasti klimatu a provádění Agendy pro udržitelný rozvoj 2030. Ty zahrnují **Investiční plán pro Evropu**[3], **Balíček opatření týkajících se oběhového hospodářství**[4], **Balíček pro**

---

1 Sedmnáct cílů udržitelného rozvoje představuje kvalitativní a kvantitativní cíle pro následujících patnáct let, které nám umožní připravit se na budoucnost a usilovat o zajištění lidské důstojnosti, stability, zdravé planety, spravedlivých a odolných společností a prosperujících ekonomik.

2 Nový začátek pro Evropu: Moje agenda pro zaměstnanost, růst, spravedlnost a demokratickou změnu – Politické směry pro příští Evropskou komisi, Štrasburk, 15. července 2014 k dispozici na adrese: https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/juncker-political-guidelines-speech_cs.pdf

3 Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, Výboru regionů a Evropské investiční bance: Investiční plán pro Evropu (COM(2014) 0903 final).

4 Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Uzavření cyklu – akční plán EU pro oběhové hospodářství COM(2015) 614 final.

energetickou unii[5], **Aktualizaci strategie biohospodářství EU**[6]**, Unii kapitálových trhů**[7] a **rozpočet EU na období 2014–2020**, včetně **Fondu soudržnosti** a výzkumných projektů. Komise navíc založila platformu složenou z vícero zúčastněných stran pro sledování a výměnu osvědčených postupů při zavádění cílů udržitelného rozvoje.

Dosažení cílů udržitelnosti EU vyžaduje významné investice. Odhaduje se, že v samotné oblasti změny klimatu a energetiky jsou k dosažení cílů v oblasti změny klimatu a energetiky do roku 2030 zapotřebí další roční investice ve výši 180 miliard EUR[8]. Podstatná část těchto finančních toků bude muset pocházet ze soukromého sektoru. Překonání této investiční mezery znamená výrazné přeorientování toků soukromého kapitálu směrem k udržitelnějším investicím a vyžaduje komplexní přehodnocení evropského finančního rámce.

V této souvislosti Komise v prosinci roku 2016 ustavila **skupinu odborníků na vysoké úrovni (HLEG)**, která měla vypracovat komplexní strategii EU pro udržitelné finance. Skupina HLEG zveřejnila svou závěrečnou zprávu[9] dne 31. ledna 2018. Tato zpráva poskytla komplexní vizi o udržitelném financování pro Evropu a určila dvě nezbytné potřeby pro evropský finanční systém. První z nich je zlepšit přínos finančního systému k udržitelnému růstu podporujícímu začlenění. Druhou je posílení finanční stability začleněním faktorů ESG do investičního rozhodování. Skupina HLEG vydala osm klíčových doporučení, které považuje za základní stavební prvky udržitelného evropského finančního systému. Jedním z těchto doporučení je názor skupiny HLEG, že poskytovatelé indexů by měli být požádáni, aby zveřejnili podrobnosti o vystavení indexu parametrům udržitelnosti na základě cenných papírů zahrnutých do indexu a jejich váhy. Současně by ESMA měl ve svých pokynech k „prohlášení o referenční hodnotě“ zahrnout odkazy na otázky udržitelnosti, které by měly jasně uvádět, jak jsou v metodice referenční hodnoty zohledněny otázky udržitelnosti (ESG), včetně přechodu na nízkouhlíkové hospodářství.

Skupina HLEG zdůraznila, že indexy a referenční hodnoty mají na investice nepřímý, avšak významný dopad. Mnozí investoři se na referenční hodnoty spoléhají, a to zejména při alokaci portfolia a při měření výkonnosti finančních produktů. Ačkoli poskytovatelé indexů vyvíjejí širokou škálu indexů zaměřených na zohledňování otázek udržitelnosti a změny klimatu, jejich význam v celkové alokaci portfolia zůstává omezený.

V návaznosti na práci skupiny HLEG s cílem přispět k širšímu úsilí o propojení financí s potřebami planety a společnosti vydala Komise dne 8. března 2018 **Akční plán pro financování udržitelného růstu**[10]**.** V tomto akčním plánu Komise oznámila nadcházející opatření ke zvýšení transparentnosti zohlednění faktorů ESG u metodik referenčních hodnot a

---

5 Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, Výboru regionů a Evropské investiční bance: Rámcová strategie k vytvoření odolné energetické unie s pomocí progresivní politiky v oblasti změny klimatu COM(2015) 80 final.

6 Ares(2018)975361

7 Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Akční plán pro vytváření unie kapitálových trhů (COM(2015) 468 final).

8 Tento odhad je roční průměrná investiční mezera pro období od roku 2021 do roku 2030 založená na modelových projekcích systému PRIMES použitých Evropskou komisí v dokumentu Posouzení dopadů návrhu směrnice o energetické účinnosti (Impact Assessment of the Proposal of the Energy Efficiency Directive) (2016), http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?qid=1483696687107&uri=CELEX:52016SC0405.

9 Závěrečná zpráva Skupiny odborníků na vysoké úrovni o udržitelných financích z roku 2018 (Final Report 2018 by the High-Level Expert Group on Sustainable Finance): „Financování udržitelného evropského hospodářství“ („Financing A Sustainable European Economy“).

10 Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Akční plán: Financování udržitelného růstu (COM(2018) 097 final).

iniciativu na předložení norem pro metodiku referenčních hodnot pro nízkouhlíkové investice v Unii.

Společné normy pro referenční hodnoty pro nízkouhlíkové investice by měly za cíl řešit riziko environmentální dezinformace (tzv. greenwashing) spočívající v tom, že všechny indexy zohledňující nízké emise uhlíku jsou rovnoměrně podporovány jako relevantní z hlediska životního prostředí, přestože mají různé vlastnosti. Kromě toho různé úrovně transparentnosti zohlednění faktorů ESG v metodice ztěžují účastníkům trhu porovnávání indexů s cílem zvolit vhodné referenční hodnoty pro svou investiční strategii.

Za účelem řešení těchto otázek předkládá tento návrh změnu nařízení o referenčních hodnotách. Stanoví dvě kategorie referenčních hodnot: i) referenční hodnoty pro nízkouhlíkové investice a ii) referenční hodnoty pro investice s pozitivním uhlíkovým dopadem.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Návrh pozmění nařízení o referenčních hodnotách zavedením pravidel stanovujících a upravujících poskytování referenčních hodnot pro nízkouhlíkové investice a investice s pozitivním uhlíkovým dopadem. Je v souladu s cílem nařízení o referenčních hodnotách, který spočívá v zajištění přesnosti a spolehlivosti obrazu hospodářských skutečností a v tom, aby byly tyto skutečnosti snadno srozumitelné všem zúčastněným stranám, čímž bude podpořena vysoká úroveň ochrany spotřebitelů a investorů. Návrh zavádí další požadavky na transparentnost metodiky nových kategorií referenčních hodnot s cílem zvýšit jejich srovnatelnost a umožnit lepší rozhodování správcům portfolií.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Návrh doplňuje stávající politiky EU v oblasti životního prostředí a klimatu tím, že zlepšuje transparentnost zohlednění otázek ESG v metodikách referenčních hodnot a zavádí harmonizovaná pravidla pro referenční hodnoty pro nízkouhlíkové investice, které by měly vést k efektivnějšímu směrování investic do udržitelných aktiv.

Tento návrh je součástí balíčku opatření týkajících se udržitelného financování, který je prioritním opatřením v rámci projektu Unie kapitálových trhů. Obsahuje opatření s cílem využít transformační sílu finanční technologie a přesměrovat soukromý kapitál k udržitelným investicím. Přispívá k rozvoji integrovanějších kapitálových trhů tím, že investorům při přijímání kvalifikovaných rozhodnutí usnadní využívání jednotného trhu.

Tento návrh je také součástí komplexnější strategie EU pro plnění agendy EU v oblasti klimatu a udržitelného rozvoje a přispívá k cílům Unie v oblasti energetiky a klimatu na období 2014–2020, jako je Čisté ovzduší pro Evropu, balíček opatření týkajících se oběhového hospodářství, Strategie energetické unie, včetně balíčku Čistá energie pro všechny Evropany a Strategie EU pro přizpůsobení se změně klimatu.

Tento návrh je v souladu s přezkumem Evropského systému dohledu nad finančním trhem[11], který předpokládá, že Evropský orgán pro bankovnictví,[12] Evropský orgán pro pojišťovnictví

[11] Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (EU) č. 1093/2010, 1094/2010, 1095/2010, 345/2013, 346/2013, 600/2014, 2015/760, 2016/1011, 2017/1129 (COM(2017) 536 final).

[12] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnictví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

a zaměstnanecké penzijní pojištění[13] a Evropský orgán pro cenné papíry a trhy[14] zohlední při plnění svých úkolů rizika související s faktory v oblasti životního prostředí, oblasti sociální a oblasti správy tak, aby byly činnosti finančního trhu více v souladu s udržitelnými cíli. V neposlední řadě je tento návrh v souladu s návrhem Komise o celoevropském osobním penzijním produktu (PEPP), který rovněž předpokládá několik zveřejnění informací souvisejících s environmentálními a sociálními faktory a faktory týkajícími se správy[15].

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“) opravňuje Evropský parlament a Radu k přijímání opatření ke sbližování ustanovení právních a správních předpisů členských států, které se týkají vytvoření a fungování vnitřního trhu. Článek 114 SFEU umožňuje EU přijmout opatření k odstranění stávajících překážek pro výkon základních svobod a k zabránění vzniku takových překážek, včetně těch, které ztěžují hospodářským subjektům, včetně investorů, plné využití výhod vnitřního trhu.

Z důvodu chybějících harmonizovaných pravidel EU pro referenční hodnoty pro nízkouhlíkové investice vznikly rozdílné normy pro tyto referenční hodnoty, což by mohlo vést k uvedení investorů v omyl a neoptimálnímu výběru indexů k měření výkonnosti fondů a produktů s nízkými emisemi uhlíku. Článek 114 SFEU opravňuje EU přijímat opatření s cílem i) zajistit fungování vnitřního trhu s ohledem na indexy zohledňující nízké emise uhlíku, které jsou používány pro měření výkonnosti investičních portfolií s nízkými emisemi uhlíku, ii) omezit překážky řádného fungování vnitřního trhu a iii) usnadnit přeshraniční investice do udržitelných činností v celé Unii.

• Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Návrh Komise na změnu nařízení o referenčních hodnotách je v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v čl. 5 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „SEU“), která vyžaduje, aby Unie jednala pouze tehdy a do té míry, pokud cílů zamýšlené činnosti nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu jejího rozsahu či účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie.

Zatímco některé referenční hodnoty jsou vnitrostátní, použití referenčních hodnot ve finančních smlouvách a produktech je často přeshraniční. Zatímco opatření na vnitrostátní úrovni v souvislosti s indexem mohou přispět k zajištění toho, že bude příslušně přizpůsoben konkrétním vnitrostátním podmínkám, nesou s sebou riziko chybějícího přeshraničního rozměru a nakonec mohou vést ke spleti rozdílných pravidel, což vytváří nerovné podmínky v rámci jednotného trhu a vede k nekonzistentnímu přístupu v celé EU. Opatření na vnitrostátní úrovni by rovněž nebyla v souladu s cíli nařízení o referenčních hodnotách, jehož cílem je harmonizace pravidel, jimiž se řídí tvorba a používání referenčních hodnot v celé Unii. Skupina G20 a Rada pro finanční stabilitu tento problém uznaly a pověřily Mezinárodní

[13] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010, ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/79/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48).

[14] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

[15] Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) o celoevropském osobním penzijním produktu (PEPP) (COM(2017) 343 final).

organizaci sdružující komise pro cenné papíry (IOSCO) vytvořením globálního souboru zásad, které se mají uplatnit na finanční referenční hodnoty. Změna nařízení o referenčních hodnotách by napomohla posílení jednotného trhu zlepšením společného rámce pro spolehlivé a vhodně používané referenční hodnoty v různých členských státech.

- **Proporcionalita**

Navrhovaná změna nařízení o referenčních hodnotách je přiměřená, jak vyžaduje čl. 5 odst. 4 SEU. Zaměřuje se na ty indexy, které zahrnují otázky udržitelnosti, zejména indexy zohledňující nízké emise uhlíku. Tento návrh ovlivní pouze tyto poskytovatele.

Návrh vychází z přiměřeného přístupu, který zajistí, že nové povinnosti budou uloženy administrátorům referenčních hodnot, kteří již podléhají podobným požadavkům podle nařízení o referenčních hodnotách. Nemělo by tedy dojít k neúměrnému zvýšení administrativní zátěže. Dále může v některých případech dojít dokonce ke snížení zatížení administrátorů referenčních hodnot pro nízkouhlíkové investice, jelikož návrh předkládá jasná a harmonizovaná pravidla pro tyto referenční hodnoty, čímž vytváří možnost pro snížení nákladů na vypracování vnitřních politik.

- **Volba nástroje**

Změna nařízení o referenčních hodnotách je nejvhodnějším právním nástrojem pro zavedení pravidel pro zveřejňování informací o zohlednění faktorů ESG, jakož i harmonizovaných minimálních norem pro referenční hodnoty pro nízkouhlíkové investice v celé Unii vzhledem k přeshraniční povaze mnoha referenčních hodnot. Použití nařízení, které je přímo použitelné bez nutnosti vnitrostátních právních předpisů, omezí možnost, že příslušné orgány přijmou odlišná opatření na vnitrostátní úrovni, a zajistí jednotný přístup a větší právní jistotu v celé EU.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ EX POST, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Skupina HLEG byla založena v prosinci roku 2016 za účelem pomoci s vytvořením strategie EU pro udržitelné finance prostřednictvím doporučení: v polovině července 2017 zveřejnila průběžnou zprávu HLEG nazvanou „Financování udržitelného evropského hospodářství“ a 18. července 2017 předložila na akci pro zúčastněné strany zprávu a následně konzultační dotazník. Dne 31. ledna 2018 byla spolu se závěrečnou zprávou HLEG o Financování udržitelného evropského hospodářství zveřejněna zpětná vazba pro referenční hodnoty pro nízkouhlíkové investice a investice s pozitivním uhlíkovým dopadem. Zpětná vazba shrnuje odpovědi respondentů, zejména pokud jde o úlohu referenční hodnoty zohledňující faktory ESG.

Komise kromě toho konzultovala s některými zúčastněnými stranami i) potřebu harmonizace norem pro metodiky na evropské úrovni; ii) překážky pro používání indexů zohledňujících nízké emise uhlíku; a iii) klíčové prvky, které by měly být zahrnuty do metodiky pro referenční hodnoty pro nízkouhlíkové investice. Názory zúčastněných stran jsou shrnuty níže.

Cílené rozhovory se zúčastněnými stranami

Byly provedeny cílené rozhovory s rozmanitou skupinou zúčastněných stran, včetně respondentů z oblasti správy aktiv, administrátorů referenčních hodnot, tržní infrastruktury, bankovnictví a advokacie či skupin odborníků.

Rozhovory ukázaly, že správci aktiv obvykle používají dva typy indexů zohledňujících nízké emise uhlíku: „obecný index zohledňující nízké emise uhlíku“ („mainstream low-carbon“) a „úzce zaměřený index zohledňující nízké emise uhlíku“ („pure-play low-carbon“). Správci aktiv hodnotí indexy zohledňující nízké emise uhlíku jako nástroj pro řízení rizika možných budoucích regulačních zásahů, které by mohly vést k „uvíznutí“ aktiv. Tito správci aktiv se zaměřují převážně na „dekarbonizované“ indexy. Tyto indexy jsou vytvořeny na základě standardní nebo „základní“ referenční hodnoty, z níž jsou vyloučeny společnosti s relativně vysokými emisemi uhlíku nebo jsou sníženy jejich váhy.

Poskytovatelé indexů zohledňujících nízké emise uhlíku se snaží snížit celkovou uhlíkovou stopu podkladového portfolia indexu ve srovnání se standardními indexy, které obecně používají vážení založené na tržní kapitalizaci. Například by mohli usilovat o 40% snížení uhlíkové stopy ve srovnání se standardním nebo „základním“ indexem. Poskytovatelé „úzce zaměřeného“ („pure-play“) indexu tvrdí, že tyto běžné „dekarbonizované“ indexy nejsou v souladu s cíli 2 °C Pařížské dohody o klimatu; obhajují přísnější metodiku pro výběr prvků referenční hodnoty, jako je poměr uhlíkového dopadu.

Rozhovory také odhalily významné rozdíly v tom, jak poskytovatelé indexů měří uhlíkovou stopu. Většina poskytovatelů standardních indexů má tendenci sledovat emise uhlíku přímo způsobené výrobními činnostmi společnosti („emise okruhu 1“) a nepřímé emise způsobené dodávkou surovin nebo jiných „vstupů“, které společnost nakoupila na trhu vyšší úrovně za účelem výroby produktů nebo poskytování služeb („emise okruhu 2“). Zástupci poskytovatelů „úzce zaměřených indexů“ se však domnívají, že tento přístup nebere v úvahu uhlíkovou stopu společnosti dostatečně, jelikož jsou zcela ignorovány emise způsobené zákazníky společnosti („emise okruhu 3“).

Dotazník

Na otázky týkající se užitečnosti harmonizovaných norem pro metodiku pro indexy zohledňující nízké emise uhlíku odpověděli správci aktiv, zajišťovny, poskytovatelé referenčních hodnot a jedna bankovní asociace.

Respondenti uvedli, že nepoužívají index zohledňující nízké emise uhlíku, protože: i) současné metodiky neberou v úvahu všechny zdroje emisí uhlíku; ii) jejich klienti (investoři) nemají důvěru v metodiku používanou dostupnými indexy zohledňujícími nízké emise uhlíku; iii) neexistují indexy zohledňující nízké emise uhlíku, které by odpovídaly jejich investičnímu přístupu a stylu.

Respondenti poznamenali, že je vhodné vypracovat harmonizované normy pro metodiku indexů zohledňujících nízké emise uhlíku na úrovni EU, a zdůraznili význam spolehlivých údajů o nepřímých emisích uhlíku u uživatelů nebo dodavatelů společnosti.

Jako odpověď na otázku, jaké by měly být hlavní charakteristiky indexů zohledňujících nízké emise uhlíku, většina respondentů uvedla, že do hodnocení emisí uhlíku by měly být zahrnuty emise okruhu 3. Někteří respondenti poznamenali, že metodika indexů zohledňujících nízké emise uhlíku by měla být sladěna s potenciální nadcházející taxonomií EU. Někteří respondenti však byli ohledně vypracování harmonizované metodiky na úrovni EU skeptičtí, přičemž zmínili obavy ohledně dostupných údajů, nejasného spojení mezi uhlíkovou stopou a environmentálními riziky a finančními dopady (např. riziko přechodu) a rovněž zpětného charakteru většiny metod (historický pohled).

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Návrh je založen na zprávě skupiny HLEG o udržitelných financích, která doporučuje přijmout opatření ke zlepšení transparentnosti a pokynů v souvislosti s referenčními

hodnotami finančního trhu. Tento návrh také pečlivě zvažuje sladění s dalšími doporučeními skupiny HLEG, jako je zveřejnění a taxonomie toho, co je považováno za udržitelné.

Návrh rovněž staví na studii „Definování ‚zelené'" v souvislosti s ekologickým financováním" („Defining 'green' in the context of green finance"), kterou zadala Komise v roce 2017. Studie uvádí:

- přehled a analýzu celosvětového úsilí o definování „zelené" u zelených dluhopisů, půjček a majetkových cenných papírů kótovaných na burze;
- prostředky a oblast pro identifikaci zelených aktiv a činností prostřednictvím koncepčních definic, taxonomií, ratingových metodik a dalších mechanismů a potřebu zohledňovat tyto prvky v metodikách používaných při vytváření zelených referenčních hodnot a fondů a
- srovnání obrovských rozdílů v metodikách, které jsou základem zelených akciových a dluhopisových indexů

Při vypracovávání aktů v přenesené pravomoci, které navrhnou parametry metodiky pro výběr podkladových aktiv pro indexy zohledňující nízké emise uhlíku a pozitivní uhlíkový dopad, se Komise bude opírat o poradenství skupiny technických odborníků na udržitelné finance zřízené Komisí.

- **Posouzení dopadů**

V souladu se svou politikou zlepšování právní úpravy Komise provedla posouzení dopadů alternativ politiky.

Obecné politické alternativy zkoumané v rámci posouzení dopadů tvořily tyto možnosti:

1) žádné opatření EU (možnost č. 1);
2) zlepšení transparentnosti metodiky a stanovení minimálních norem pro „dekarbonizovaný index" nebo „index zohledňující nízké emise uhlíku"[16] – obecný přístup s minimální harmonizací (možnost č. 2);
3) harmonizovaná pravidla EU pro „úzce zaměřené" indexy zohledňující nízké emise uhlíku nebo indexy zohledňující „pozitivní uhlíkový dopad", které jsou v souladu s cílem 2 °C – specializovaný přístup s podrobným souborem pravidel (možnost č. 3);
4) minimální standardy pro harmonizaci metodik pro indexy zohledňující nízké emise uhlíku a pozitivní uhlíkový dopad (možnost č. 4a) nebo harmonizovaná pravidla EU pro různé typy indexů zohledňujících nízké emise uhlíku[17] – komplexní regulační přístup (možnost č. 4b).

Podle možnosti č. 1 by se časem pravděpodobně dále zvyšovala fragmentace trhu, zatímco související náklady investorů na vyhledávání by zůstaly vysoké. Investoři, kteří by si přáli investovat s reálným dopadem do aktiv, která jsou v souladu s cílem 2 °C, stále nebudou mít k dispozici příslušné nástroje (referenční hodnoty), které by posuzovaly výkonnost jejich fondů či portfolií s nízkými emisemi uhlíku. Nedostatečná harmonizace metodik indexů

[16] Tyto indexy jsou typicky vytvořeny tak, že se použije standardní referenční hodnota, např. S&P 500 nebo NASDAQ 100, a vyloučí společnosti s relativně vysokými emisemi uhlíku nebo se sníží jejich váhy. Další podrobnosti naleznete v příloze 9 posouzení dopadů [odkaz].

[17] Viz níže v odstavci o možnosti č. 4.

zohledňujících nízké emise uhlíku by nadále ovlivňovala jejich srovnatelnost a význam. Navíc nebude motivovat podniky, aby sladily své podnikové strategie s cíli v oblasti klimatu.

Možnost č. 2 by zlepšila transparentnost metodiky referenčních hodnot a sladila by některé její prvky. V rámci této možnosti by investorům byly poskytnuty podrobnosti o zahrnutí parametrů týkajících se klimatu, popis složek referenční hodnoty a kritéria používaná pro jejich výběr a vážení. Tuto možnost by mohli administrátoři referenčních hodnot poměrně snadno přijmout a byla by poměrně nákladově efektivní, jelikož by pouze vyžadovala, aby administrátoři referenčních hodnot ve své metodice dodržovali minimální normy, a poskytovala by jim určitou flexibilitu při přidávání dalších prvků nebo kritérií. Tato harmonizovaná metodika by se však vztahovala pouze na segment indexů zohledňujících nízké emise uhlíku, jejichž cílem není být v souladu s cílem 2 °C, a proto nemusí vést k významnému přínosu pro politiky zmírňování změny klimatu tím, že na úrovni EU jasně stanoví, co jsou udržitelná aktiva nebo udržitelné investice. Tato možnost tedy není v souladu s úplným dosažením cílů udržitelnosti EU.

Možnost č. 3 – v rámci této možnosti by Komise vytvořila harmonizovaný soubor pravidel, který by zahrnoval „úzce zaměřené indexy" zohledňující nízké emise uhlíku nebo indexy zohledňující „pozitivní uhlíkový dopad"[18]. Tyto indexy by správcům aktiv či institucionálním investorům umožnily řádně sledovat nebo hodnotit výkonnost jejich fondů vybraných v souladu s cílem 2 °C Pařížské dohody o klimatu a prokázat soulad s touto investiční strategií jejich klientům či beneficientům. Tato metodika by na rozdíl od možnosti č. 2 umožnila začlenit aktiva těch společností, které výrazně přispívají ke snížení emisí, a proto by nasměrovala k těmto emitentům více investičních toků[19]. Indexy „úzce zaměřené" na nízké emise uhlíku však mohou soustředit investice pouze do některých odvětví a nejsou považovány za vhodné pro vybudování základního kapitálového portfolia velké skupiny zúčastněných stran, z čehož vyplývá riziko omezeného využívání referenční hodnoty na trhu.

V rámci **možnosti č. 4** by byla zavedena harmonizovaná pravidla pro 1) „dekarbonizované" verze standardních indexů nebo verze standardních indexů „s nízkými emisemi uhlíku" a 2) „úzce zaměřené indexy" zohledňující nízké emise uhlíku nebo „pozitivní uhlíkový dopad". Proto by se tato možnost ve srovnání s možnostmi č. 2 nebo 3 vztahovala na širší rozsah indexů. To by umožnilo institucionálním investorům a správcům aktiv řádně sledovat nebo hodnotit výkonnost více druhů fondů s nízkými emisemi uhlíku a poskytovalo poměrně široký výběr nástrojů pro prokázání souladu s preferencemi jejich zákazníků ohledně nízkých emisí uhlíku.

Tato možnost byla analyzována v rámci dvou různých dílčích možností.

Dílčí možnost č. 4a (**upřednostňovaná dílčí možnost**): v souladu s přístupem uvedeným v této dílčí možnosti by nový rámec zavedl minimální normy pro harmonizaci metodiky, která má být použita pro indexy zohledňující nízké emise uhlíku a indexy zohledňující „pozitivní uhlíkový dopad". Tato možnost by stanovila několik minimálních klíčových prvků metodiky použité pro stanovení dekarbonizovaných referenčních hodnot a referenčních hodnot pro „pozitivní uhlíkový dopad" a poskytovala normy pro kritéria a metody používané pro výběr a vážení podkladových aktiv referenční hodnoty a pro výpočet uhlíkové stopy a úspor emisí uhlíku spojených s podkladovými aktivy, a to s využitím stávajících evropských metodik schválených Komisí a používaných zejména obchodními společnostmi pro výpočet environmentálního profilu, jako je environmentální stopa produktu (Product Environmental

[18] Tyto indexy obvykle z oblasti investičních možností vybírají společnosti, které přispívají k významnému snížení uhlíkové stopy na základě poměrů, jako je poměr uhlíkového dopadu (Carbon Impact Ratio neboli CIR). Podrobnější vysvětlení naleznete v příloze 9 posouzení dopadů.

[19] Vysvětlení naleznete v příloze 9 posouzení dopadů [odkaz].

Footprint – PEF) a environmentální stopa organizace (Organisation Environmental Footprint – OEF)[20].

Dílčí možnost č. 4b by zavedla režim maximální harmonizace, kdy by byla metodika dvou nově zavedených kategorií referenčních hodnot plně harmonizována na základě podrobného a komplexního souboru pravidel poskytovaných na úrovni 1 a dále specifikovaných s podrobnými požadavky na úrovni 2. Tato pravidla by stanovila podrobná kritéria pro výběr a vážení podkladových aktiv referenčních hodnot pro nízkouhlíkové investice a investice s pozitivním uhlíkovým dopadem. Tento přístup by umožnil vysoký stupeň srovnatelnosti metodik nových kategorií referenčních hodnot. Administrátoři referenčních hodnot by však postrádali určitou flexibilitu při navrhování své metodiky a vznikly by jim značné náklady na dodržování nových přísných požadavků stanovených právními předpisy EU.

Ačkoli by v rámci dílčí možnosti č. 4a investoři měli nižší míru srovnatelnosti metodologií referenčních hodnot, byla by administrátorům referenčních hodnot ponechána značná flexibilita při navrhování vzorce pro výpočet jejich metodiky. Obecněji tento přístup umožní účastníkům trhu vytvořit nové strategie pro řešení problémů souvisejících s životním prostředím. Dále administrátorům referenčních hodnot vzniknou menší náklady při přizpůsobování vlastních zavedených metodik minimálním normám stanoveným právními předpisy EU.

Tato dílčí možnost je rovněž kompatibilní s ostatními návrhy Komise v oblasti udržitelných financí[21], jelikož by přispěla ke zlepšení kvality informací poskytovaných správci aktiv koncovým investorům v souladu s investičním cílem. Podobně jako v případě možnosti č. 3 by dílčí možnost č. 4a mohla také nasměrovat více investic z odvětví s vysokou uhlíkovou náročností do společností, které výrazně přispívají ke snížení emisí. Existuje však několik výzev souvisejících s touto možností: i) dostupné údaje nejsou stabilní a obvykle nejsou úplné; ii) srovnání emisí uhlíku společností z různých odvětví by mohlo být složité; iii) existuje potenciální riziko, že zavedení harmonizovaných metod by mohlo bránit inovacím.

Komise u upřednostňované možnosti předpokládá následující dopady z ekonomického, environmentálního a sociálního hlediska:

Pokud jde o hospodářské dopady, měly by mít harmonizované normy EU pro transparentní metodiky pro indexy zohledňující nízké emise uhlíku a pozitivní uhlíkový dopad společně s celkovým podrobnějším zveřejňováním zohlednění faktorů ESG u ostatních referenčních hodnot následující dopad: i) snížila by se informační asymetrie mezi investory a poskytovateli indexů, jelikož správci aktiv a správci portfolií by měli k dispozici všechny potřebné informace k výběru indexu zohledňujícího nízké emise uhlíku a pozitivní uhlíkový dopad, který by odpovídal jejich investičnímu stylu; ii) snížila by se stávající roztříštěnost trhu, jelikož metodiky pro indexy zohledňující nízké emise uhlíku dosud nebyly standardizovány; iii) zlepšila by se kvalita a srovnatelnost informací týkajících se klimatu zveřejňovaných obchodními společnostmi, které by byly nyní motivovány ke zveřejnění těchto informací, aby byly zahrnuty do indexu. Používání harmonizovaných norem EU pro transparentní metodiky by proto vedlo k vypracování referenčních hodnot, které by byly vhodnější pro měření výkonnosti portfolia nebo finančního produktu, který uplatňuje investiční strategii „nízkých emisí uhlíku“, resp. „cíle 2 °C“.

Pokud jde o **environmentální dopady**, poměrně rychle přesměruje financování na aktiva a projekty s udržitelnými cíli, které mají pozitivní dopad na emise skleníkových plynů a

[20] Doporučení 179/2013 přijaté kolegiem dne 9. dubna 2013 a zveřejněné v Úředním věstníku dne 4. května 2013.

[21] ODKAZ na další texty z květnového balíčku

přispívají k dosažení cílů Pařížské dohody o klimatu. Z tohoto důvodu by harmonizace norem a zveřejnění metodiky pro různé typy indexů zohledňujících nízké emise uhlíku a pozitivní uhlíkový dopad poskytla investorům, kteří sledují různé strategie nízkých emisí uhlíku, odpovídající nástroje k posouzení souladu mezi jejich fondy/portfolii a vybranou referenční hodnotou a rovněž by těmto investorům umožnila lépe sledovat či měřit výkon v porovnání s příslušnou referenční hodnotou pro nízkouhlíkové investice.

Návrh nemá žádné významné přímé nebo nepřímé **sociální dopady**.

Návrh zohledňuje stanoviska Výboru pro kontrolu regulace (kladné stanovisko s výhradami vydané dne 14. května 2018 a předchozí dvě záporná stanoviska). Návrh a revidované posouzení dopadů reaguje na připomínky Výboru pro kontrolu regulace, který dospěl k závěru, že než se v této iniciativě bude pokračovat, je třeba provést úpravy (odkaz).

Ve svých připomínkách Výbor pro kontrolu regulace uvedl, že posouzení dopadů náležitě nezohlednilo rizika požadavku na užívání taxonomie pro administrátory referenčních hodnot pro nízkouhlíkové investice. Výbor rovněž vyjádřil obavy, že pokud jde o budoucí vývoj metodiky pro referenční hodnoty pro nízkouhlíkové investice, posouzení dopadů neřešilo dostatečně otázky nákladů pro administrátory a uživatele těchto referenčních hodnot.

V reakci na obavy Výboru Komise zrušila povinnost administrátorů referenčních hodnot pro nízkouhlíkové investice a investice s pozitivním uhlíkovým dopadem používat taxonomii EU při navrhování parametrů metodiky výběru podkladových aktiv a dodržování povinností zveřejňovat údaje. Navíc byl tento návrh dále upraven tak, aby bylo zajištěno, že při vypracování metodiky pro referenční hodnoty pro nízkouhlíkové investice a investice s pozitivním uhlíkovým dopadem budou náležitě zohledněny otázky nákladů. Komise bude mít pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, které budou pouze stanovovat minimální normy pro harmonizovanou metodiku pro tyto referenční hodnoty. Tyto akty v přenesené pravomoci proto nebudou zavádět plně harmonizovanou metodiku, nýbrž spíše minimální kritéria, a tudíž budou ponechávat administrátorům referenčních hodnot potřebnou flexibilitu. Z tohoto důvodu by náklady na dodržování předpisů byly omezené.

- **Základní práva**

Návrh respektuje základní práva a zachovává zásady uznané Listinou základních práv Evropské unie vzhledem k tomu, že stanovená ekologicky udržitelná hospodářská činnost musí být prováděna v souladu s minimálními sociálními, správními a etickými zárukami.

Právo na svobodu projevu a informace vyžaduje, aby byla respektována svoboda sdělovacích prostředků. Toto nařízení by mělo být vykládáno a uplatňováno v souladu s tímto základním právem. Pokud tedy osoba pouze zveřejňuje referenční hodnotu pro nízkouhlíkové investice nebo investice s pozitivním uhlíkovým dopadem nebo na ni odkazuje v rámci svých novinářských činností, ale nemá kontrolu nad poskytováním této referenční hodnoty, nesmí se na tuto osobu vztahovat požadavky kladené tímto nařízením na administrátory. Tato skutečnost tedy ponechává novinářům svobodu při provádění novinářských činností s cílem podávat zprávy o finančních a komoditních trzích. Pojem administrátor referenční hodnoty byl proto přesně vymezen tak, aby bylo zajištěno, že obsáhne poskytování určité referenční hodnoty, avšak nebude zasahovat do sféry novinářských činností.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Očekává se, že tato iniciativa nebude mít dopad na rozpočet EU. Požadavky na referenční hodnoty pro nízkouhlíkové investice a investice s pozitivním uhlíkovým dopadem doplní již

existující požadavky na administrátory referenčních hodnot, a proto nebudou mít významný dopad na náklady vynaložené příslušnými orgány dohledu vzhledem k jejich současným kapacitám a zdrojům na základě nařízení o referenčních hodnotách.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Komise vytvoří program monitorování výstupů, výsledků a dopadů této iniciativy jeden rok poté, co právní nástroj nabude účinku. Program monitorování stanoví prostředky, jakými se mají shromažďovat údaje a jiné potřebné důkazy. Plánuje se, že pět let po provedení opatření bude provedeno hodnocení. Jeho cílem je posoudit kromě jiného, jak byla opatření účinná a efektivní z hlediska dosažení cílů předložených v tomto posouzení dopadů a rozhodnout, zda jsou potřebná nová opatření nebo změny.

Specifické klíčové ukazatele výkonnosti určené k měření provádění a přínosu referenčních hodnot pro nízkouhlíkové investice a investice s pozitivním uhlíkovým dopadem vzhledem k cílům stanoveným v Akčním plánu pro financování udržitelného růstu a k řešení problémů uvedených v oddíle 1 této důvodové zprávy jsou následující:

- vývoj počtu a velikosti fondů či portfolií využívajících referenční hodnoty pro nízkouhlíkové investice a investice s pozitivním uhlíkovým dopadem;
- počet stížností, které Komise obdržela od uživatelů referenčních hodnot pro nízkouhlíkové investice a investice s pozitivním uhlíkovým dopadem;
- náklady na vypracování referenčních hodnot pro nízkouhlíkové investice a investice s pozitivním uhlíkovým dopadem;
- zpráva Komise v rámci nařízení o referenčních hodnotách s cílem přezkoumat fungování a účinnost referenčních hodnot pro nízkouhlíkové investice a vhodnost dohledu nad nimi (ustanovení o přezkumu, článek 54).

Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu

V čl. 1 odst. 1 se v nařízení o referenčních hodnotách zavádí definice nových kategorií referenčních hodnot, konkrétně „referenční hodnotu pro nízkouhlíkové investice“ a „referenční hodnotu pro investice s pozitivním uhlíkovým dopadem“.

Čl. 1 odst. 2 mění čl. 13 odst. 1 nařízení o referenčních hodnotách („*Transparentnost metodiky*“) a doplňuje nové písmeno d) do seznamu informací, které administrátor referenční hodnoty musí zveřejňovat nebo zpřístupňovat. Zejména by podle nové povinnosti administrátoři referenčních hodnot nebo skupiny příbuzných referenčních hodnot, které sledují nebo zohledňují cíle ESG, kromě jiných informací, které již mají být zpřístupněny, měli poskytnout vysvětlení, jak klíčové prvky metodiky berou v úvahu faktory ESG. Komisi je udělena pravomoc dále upřesnit minimální obsah tohoto zveřejnění.

Podle čl. 1 odst. 3 se do hlavy III nařízení o referenčních hodnotách vkládá nová kapitola 3A, která stanoví jediné ustanovení (článek 29a), v němž jsou stanoveny klíčové požadavky platné pro metodiku pro referenční hodnoty pro nízkouhlíkové investice a investice s pozitivním uhlíkovým dopadem (uvedeno v nově zavedené příloze). Komise původně zvažovala zavedení plně harmonizovaného režimu pro metodiku nových kategorií referenčních hodnot na základě komplexního souboru pravidel. Podle tohoto přístupu by bylo nutné v aktech v přenesené pravomoci, které by Komise musela přijmout na základě poradenství skupiny odborníků, dále upřesnit klíčové prvky metodiky stanovené v tomto legislativním návrhu s

podrobnými požadavky na výběr a vážení podkladových aktiv. Kromě toho měly uvedené akty v přenesené pravomoci vyžadovat, aby administrátoři referenčních hodnot pro nízkouhlíkové investice a investice s pozitivním uhlíkovým dopadem při navrhování parametrů metodiky pro výběr podkladových aktiv využívali nařízení EU o taxonomii (EU Taxonomy Regulation).

V reakci na obavy Výboru pro kontrolu regulace ohledně možných nákladů spojených s budoucím vývojem takto přísné metodiky Komise tento návrh upravila tak, aby bylo stanoveno, že udělení pravomoci k přijímání aktů v přenesené pravomoci je omezeno na další upřesnění minimálních norem pro referenční hodnoty pro nízkouhlíkové investice a investice s pozitivním uhlíkovým dopadem. Tento přístup byl upřednostněn také proto, že by stále umožňoval významnou úroveň srovnatelnosti metodik referenčních hodnot pro nízkouhlíkové investice. Současně by administrátorům referenčních hodnot nevznikly vysoké náklady na sladění jejich metodiky s normou EU a zachovali by si určitý stupeň flexibility při navrhování své metodiky. Obecněji by tento přístup umožnil trhu vytvořit inovativní strategie pro řešení problémů souvisejících s životním prostředím.

S cílem zohlednit obavy, které vznesl Výbor ohledně rizik spojených s povinným používáním taxonomie pro administrátory referenčních hodnot pro nízkouhlíkové investice, byl návrh dále upraven tak, aby akty v přenesené pravomoci, které upřesňují minimální normy pro harmonizaci, nevyžadovaly, aby administrátoři referenčních hodnot pro nízkouhlíkové investice a investice s pozitivním uhlíkovým dopadem při navrhování parametrů metodiky pro výběr podkladových aktiv používali taxonomii EU. Oddělení metodiky od taxonomie EU rovněž poskytne administrátorům nezbytnou míru flexibility, kterou potřebují.

Čl. 1 odst. 4 mění článek 27 nařízení o referenčních hodnotách („*Prohlášení o referenční hodnotě*“) a zavádí nový odstavec, jehož cílem je požadovat u každé poskytované referenční hodnoty nebo skupiny příbuzných referenčních hodnot, které sledují nebo zohledňují cíle ESG, aby administrátoři v prohlášení o referenční hodnotě vysvětlili, jak jsou u každé poskytované referenční hodnoty nebo skupiny příbuzných referenčních hodnot, které sledují nebo zohledňují cíle ESG, zohledněny environmentální, sociální a správní faktory. Komisi je udělena pravomoc dále upřesnit předkládané informace.

Odstavec 5 zavádí novou přílohu III nařízení o referenčních hodnotách, která stanoví klíčové požadavky pro metodiku pro referenční hodnoty pro nízkouhlíkové investice a investice s pozitivním uhlíkovým dopadem s uvedením prvků, které administrátoři musí zveřejnit, a postupu, který je třeba dodržovat při změně jejich metodiky.

Podle článku 2 toto nařízení vstoupí v platnost den po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

2018/0180 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení (EU) 2016/1011, pokud jde o referenční hodnoty pro nízkouhlíkové investice a investice s pozitivním uhlíkovým dopadem

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky[22],

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[23],

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dne 25. září 2015 přijalo Valné shromáždění OSN nový rámec pro globální udržitelný rozvoj, tzv. Agendu pro udržitelný rozvoj 2030[24], jejímž základem jsou cíle udržitelného rozvoje. Sdělení Komise z roku 2016 o dalších krocích k udržitelné evropské budoucnosti[25] spojuje cíle udržitelného rozvoje s rámcem politiky Unie se záměrem zajistit, aby všechny akce a politické iniciativy Unie na území Unie i celosvětově tyto cíle udržitelného rozvoje hned od počátku zohledňovaly. Evropská rada v závěrech ze dne 20. června 2017[26] potvrdila závazek Unie a členských států k provádění Agendy 2030 v plném rozsahu, soudržným, komplexním, integrovaným a účinným způsobem a v těsné spolupráci s partnery a dalšími zúčastněnými stranami.

(2) V roce 2015 uzavřela Evropská unie Pařížskou dohodu[27]. Čl. 2 písm. c) této dohody stanoví za cíl posílit reakci na změnu klimatu mimo jiné snahou o to, aby finanční toky důsledně směřovaly k nízkým emisím skleníkových plynů a k rozvoji odolnému vůči změně klimatu.

(3) Udržitelnost a přechod na nízkouhlíkové oběhové hospodářství odolné vůči změně klimatu a účinněji využívající zdroje jsou klíčovými faktory pro zajištění dlouhodobé konkurenceschopnosti hospodářství Unie. Udržitelnost je již dlouho jádrem evropského projektu a Smlouvy Unie uznávají její sociální a environmentální rozměr.

---

22 Úř. věst. C […], […], s. […].
23 Úř. věst. C […], […], s. […].
24 *Přeměna našeho světa: Agenda pro udržitelný rozvoj 2030* (OSN 2015).
25 COM(2016) 739 final.
26 CO EUR 17, CONCL. 5.
27 Úř. věst. L 282, 19.10.2016, s. 4.

(4) V březnu 2018 Komise zveřejnila akční plán Financování udržitelného růstu[28], který stanoví ambiciózní a komplexní strategii pro udržitelné finance. Jedním z cílů tohoto akčního plánu je přesměrovat toky kapitálu do udržitelných investic, a pomoci tak dosáhnout udržitelného růstu podporujícího začlenění.

(5) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1386/2013/EU[29] požadovalo navýšit soukromé financování výdajů v oblasti životního prostředí a klimatu a za tímto účelem zejména zavést pobídky a metodiky, které budou motivovat společnosti k měření environmentálních nákladů své podnikatelské činnosti a zisků plynoucích z využívání environmentálních služeb.

(6) Dosažení cílů udržitelného rozvoje v Unii vyžaduje směrování kapitálových toků do udržitelných investic. Pro dosažení těchto cílů je důležité plně využít potenciálu vnitřního trhu. V této souvislosti je zásadní odstranit překážky efektivního toku kapitálu do udržitelných investic na vnitřním trhu a zabránit vzniku takových očekávaných překážek.

(7) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011[30] zavádí jednotná pravidla pro referenční hodnoty v Unii a upravuje jejich různé typy. Stále více investorů zaujímá investiční strategie zohledňující nízké emise uhlíku a využívá referenční hodnoty pro nízkouhlíkové investice jako referenci nebo k měření výkonnosti investičního portfolia.

(8) Do skupiny indexů zohledňujících nízké emise uhlíku lze v současné době zařadit celou řadu různých indexů. Tyto indexy se používají jako referenční hodnoty pro investiční portfolia a produkty, s nimiž se obchoduje přes hranice. Kvalita a integrita referenčních hodnot pro nízkouhlíkové investice ovlivňuje účinné fungování vnitřního trhu, pokud jde o širokou škálu individuálních a kolektivních investičních portfolií. Mnoho indexů zohledňujících nízké emise uhlíku, které se používají jako měřítka výkonnosti investičních portfolií zejména pro oddělené investiční účty a systémy kolektivního investování, je poskytováno v jednom členském státě, avšak používáno správci portfolií a aktiv v jiných členských státech. Správci portfolií a aktiv kromě toho často zajišťují rizika expozice emisím uhlíku za použití referenčních hodnot stanovených v jiných členských státech.

(9) Na trhu se objevily různé kategorie indexů zohledňujících nízké emise uhlíku s různým stupněm ambicí. Zatímco některé referenční hodnoty mají za cíl snížit uhlíkovou stopu na úrovni standardního investičního portfolia, jiné vybírají pouze komponenty, které přispívají k dosažení cíle 2 °C stanoveného v Pařížské dohodě. Přes rozdíly v cílech a strategiích jsou všechny tyto referenční hodnoty obecně označovány jako referenční hodnoty pro nízkouhlíkové investice.

(10) Odlišné metodické přístupy ke stanovení referenčních hodnot vedou k roztříštěnosti vnitřního trhu, neboť uživatelé referenčních hodnot nemají jistotu ohledně toho, zda je určitý index zohledňující nízké emise uhlíku referenční hodnotou související s cílem 2 °C, nebo pouze referenční hodnotou, jejímž cílem je snížit uhlíkovou stopu

---

28 COM(2018) 97 final.

29 Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1386/2013/EU ze dne 20. listopadu 2013 o všeobecném akčním programu Unie pro životní prostředí na období do roku 2020 „Spokojený život v mezích naší planety“ (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 171).

30 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011 ze dne 8. června 2016 o indexech, které jsou používány jako referenční hodnoty ve finančních nástrojích a finančních smlouvách nebo k měření výkonnosti investičních fondů, a o změně směrnic 2008/48/ES a 2014/17/EU a nařízení (EU) č. 596/2014 (Úř. věst. L 171, 29.6.2016, s. 1).

standardního investičního portfolia. Případné neoprávněné výroky administrátorů o povaze jejich referenčních hodnot co do nízké uhlíkové stopy budou členské státy pravděpodobné řešit tím, že přijmou různá pravidla, aby se předešlo následnému zmatení investorů a nejasnostem, pokud jde o cíle a úroveň ambicí, na nichž jsou založeny různé kategorie indexů zohledňujících nízké emise uhlíku používaných jako referenční hodnoty pro portfolia nízkouhlíkových investic.

(11) Kdyby nevznikl harmonizovaný rámec, který zajistí přesnost a integritu hlavních kategorií referenčních hodnot pro nízkouhlíkové investice používaných v individuálních nebo kolektivních investičních portfoliích, je pravděpodobné, že rozdíly v přístupech členských států vytvoří překážky bránící hladkému fungování vnitřního trhu.

(12) Proto s cílem zachovat řádné fungování vnitřního trhu, dále zlepšit podmínky jeho fungování a zajistit vysokou úroveň ochrany spotřebitelů a investorů je vhodné upravit nařízení (EU) 2016/1011 a stanovit na úrovni Unie regulační rámec pro harmonizované referenční hodnoty pro nízkouhlíkové investice.

(13) Dále je nezbytné jasně odlišit referenční hodnoty pro nízkouhlíkové investice od referenčních hodnot pro investice s pozitivním uhlíkovým dopadem. Zatímco podkladová aktiva u referenční hodnoty pro nízkouhlíkové investice by měla být vybírána s cílem snížit uhlíkové emise portfolia indexu v porovnání se základním indexem, index zohledňující pozitivní uhlíkový dopad by se měl skládat pouze z těch komponent, jejichž úspory emisí uhlíku převyšují jejich skutečné emise.

(14) Každá společnost, jejíž aktiva jsou vybrána jako podkladová pro referenční hodnotu pro investice s pozitivním uhlíkovým dopadem, by měla uspořit více emisí uhlíku, než produkuje, z čehož plyne její pozitivní dopad na životní prostředí. Správci aktiv a portfolií, kteří tvrdí, že sledují investiční strategii odpovídající Pařížské dohodě, by proto měli používat referenční hodnoty pro investice s pozitivním uhlíkovým dopadem.

(15) Řada administrátorů referenčních hodnot tvrdí, že jejich referenční hodnoty sledují environmentální, sociální a správní (dále jen „ESG“) cíle. Uživatelé těchto referenčních hodnot však nemají vždy nezbytné informace o tom, do jaké míry metodika administrátorů referenčních hodnot tyto cíle ESG zohledňuje. Stávající informace často nejsou dostupné uceleně a neumožňují účinné srovnání pro účely investování přes hranice. Aby účastníci trhu mohli přijímat informovaná rozhodnutí, měli by být administrátoři referenčních hodnot povinni zveřejňovat informace o tom, jak jejich metodika zohledňuje faktory ESG u každé referenční hodnoty nebo skupiny příbuzných referenčních hodnot, jež jsou označeny za referenční hodnoty sledující cíle ESG. Tyto informace by rovněž měly být zveřejněny v prohlášení o referenční hodnotě. Informační povinnost by se neměla vztahovat na administrátory referenčních hodnot, které nesledují nebo nezohledňují cíle ESG.

(16) Ze stejných důvodů by administrátoři referenčních hodnot pro nízkouhlíkové investice a pro investice s pozitivním uhlíkovým dopadem měli rovněž zveřejňovat své metodiky použité pro jejich výpočet. Tyto informace by měly popisovat, jakým způsobem byla vybrána a vážena podkladová aktiva a která aktiva byla vyloučena a z jakého důvodu. Administrátoři referenčních hodnot by také měli blíže specifikovat, jak se referenční hodnoty pro nízkouhlíkové investice liší od podkladového základního indexu, zejména pokud jde o použitelné váhy, tržní kapitalizaci a finanční výkonnost podkladových aktiv. Aby bylo možné posoudit, jak referenční hodnota přispívá k plnění environmentálních cílů, měl by její administrátor uvést, jak byly měřeny

uhlíková stopa a úspory emisí uhlíku podkladových aktiv, jejich příslušné hodnoty včetně celkové uhlíkové stopy referenční hodnoty a druh a zdroj použitých údajů. Aby si správci aktiv mohli pro svou investiční strategii zvolit nejvhodnější referenční hodnotu, měli by administrátoři referenčních hodnot odůvodnit parametry své metodiky a vysvětlit, jak referenční hodnota přispívá k environmentálním cílům, včetně jejího dopadu na zmírňování změny klimatu. Zveřejněné informace by měly obsahovat rovněž podrobnosti o četnosti přezkumů a o příslušném postupu.

(17) Administrátor referenční hodnoty pro investice s pozitivním uhlíkovým dopadem by měl kromě toho informovat o pozitivním uhlíkovém dopadu každého podkladového aktiva zahrnutého do příslušné referenční hodnoty a specifikovat metodu použitou ke stanovení, zda úspory emisí převyšují uhlíkovou stopu aktiva, do něhož se investuje.

(18) V zájmu zajištění trvalého sledování vybraného cíle v oblasti zmírňování změny klimatu by administrátoři referenčních hodnot pro nízkouhlíkové investice a investice s pozitivním uhlíkovým dopadem měli pravidelně přezkoumávat svou metodiku a informovat uživatele o platných postupech pro podstatné změny. V případě zavedení podstatné změny by administrátoři referenčních hodnot měli sdělit důvody této změny a vysvětlit, jak je změna v souladu s původními cíli referenčních hodnot.

(19) S cílem zvýšit transparentnost a zajistit odpovídající úroveň harmonizace by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie za účelem upřesnění minimálního obsahu informačních povinností administrátorů referenčních hodnot, které zohledňují cíle ESG, a za účelem stanovení minimálních standardů pro harmonizaci metodiky pro referenční hodnoty pro nízkouhlíkové investice a investice s pozitivním uhlíkovým dopadem, včetně metody pro výpočet emisí uhlíku a úspor emisí uhlíku spojených s podkladovými aktivy, s přihlédnutím k metodám stanovení environmentální stopy produktu a organizace definovaným v bodě 2 písm. a) a b) doporučení Komise 2013/179/EU[31]. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

(20) Nařízení (EU) 2016/1011 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změny nařízení (EU) 2016/1011

Nařízení (EU) 2016/1011 se mění takto:

[31] Doporučení Komise 2013/179/EU ze dne 9. dubna 2013 o používání společných metod pro měření a sdělování environmentálního profilu životního cyklu produktů a organizací (Úř. věst. L 124, 4.5.2013, s. 1).

1. V čl. 3 odst. 1 se vkládají nové body 23a a 23b, které znějí:

„23a) „referenční hodnotou pro nízkouhlíkové investice“ referenční hodnota, jejíž podkladová aktiva pro účely bodu 1 písm. b) podbodu ii) tohoto odstavce jsou vybírána tak, aby výsledné referenční portfolio mělo nižší emise uhlíku ve srovnání s aktivy, která jsou zahrnuta do standardní kapitálově vážené referenční hodnoty, a jež je koncipována v souladu s normami stanovenými v aktech v přenesené pravomoci uvedených v čl. 19a odst. 2;

23b) „referenční hodnotou pro investice s pozitivním uhlíkovým dopadem“ referenční hodnota, jejíž podkladová aktiva pro účely bodu 1 písm. b) podbodu ii) tohoto odstavce jsou vybírána podle toho, zda jejich úspory emisí uhlíku převyšují jejich uhlíkovou stopu, a jež je koncipována v souladu s normami stanovenými v aktech v přenesené pravomoci uvedených v čl. 19a odst. 2;“;

2. Článek 13 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňuje nové písmeno d), které zní:

„d) vysvětlení, jakým způsobem klíčové prvky metodiky uvedené v písmenu a) odrážejí environmentální, sociální nebo správní („ESG“) faktory u každé referenční hodnoty nebo skupiny příbuzných referenčních hodnot, které sledují nebo zohledňují cíle ESG.“;

b) vkládá se nový odstavec 2a, který zní:

„2a. Komise je v souladu s článkem 49 zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci k upřesnění minimálního obsahu vysvětlení uvedeného v odst. 1 písm. d).“

3. V hlavě III se vkládá nová kapitola 3a, která zní:

„Kapitola 3a

Referenční hodnoty pro nízkouhlíkové investice a investice s pozitivním uhlíkovým dopadem

Článek 19a

Referenční hodnoty pro nízkouhlíkové investice a investice s pozitivním uhlíkovým dopadem

1. Na poskytování referenčních hodnot pro nízkouhlíkové investice a investice s pozitivním uhlíkovým dopadem a na dodávání vstupních údajů pro tyto referenční hodnoty se vedle požadavků hlavy II, III a IV nebo místo nich vztahují požadavky stanovené v příloze III.

2. Komisi je v souladu s článkem 49 svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci za účelem upřesnění minimálních norem pro referenční hodnoty pro nízkouhlíkové investice a investice s pozitivním uhlíkovým dopadem, včetně:

a) kritérií pro výběr podkladových aktiv, případně včetně kritérií pro vyloučení aktiv;

b) kritérií a metody pro vážení podkladových aktiv v referenční hodnotě;

c) metody výpočtu emisí uhlíku a úspor emisí uhlíku spojených s podkladovými aktivy.“

4. V článku 27 se vkládají nové odstavce 2a a 2b, které znějí:

„2a. U každého požadavku v odstavci 2 musí prohlášení o referenční hodnotě obsahovat vysvětlení, jakým způsobem se v každé poskytnuté a zveřejněné referenční hodnotě nebo skupině příbuzných referenčních hodnot, které sledují nebo zohledňují cíle ESG, odrážejí environmentální, sociální a správní faktory.

2b. Komisi je v souladu s článkem 49 svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci za účelem upřesnění informací uvedených v odstavci 2a.“

5. Připojuje se znění přílohy tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda/předsedkyně	*předseda/předsedkyně*